

III

(Přípravné akty)

PODNĚTY ČLENSKÝCH STÁTŮ

Podnět Belgického království, Bulharské republiky, Estonské republiky, Španělského království, Rakouské republiky, Republiky Slovinsko a Švédského království k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne ... o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech

(2010/C 165/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na podnět Belgického království, Bulharské republiky, Estonské republiky, Španělského království, Rakouské republiky, Republiky Slovinsko a Švédského království,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si stanovila cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva.

(2) V souladu s čl. 82 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie je justiční spolupráce v trestních věcech v Unii založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí, jež je od zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 obecně označována za základní kámen justiční spolupráce v trestních věcech v rámci Unie.

(3) Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii⁽¹⁾ vyřešilo potřebu okamžitého vzájemného uznávání příkazů s cílem zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění důkazních prostředků. Jelikož se ovšem daný nástroj omezuje na fázi zajištění, je zapotřebí příkaz k zajištění doplnit oddělenou žádostí o předání důkazních prostředků vydávajícímu státu v souladu s pravidly platnými pro vzájemnou spolupráci v trestních věcech. Výsledný postup vyžaduje dva úkony, což oslabuje jeho účinnost. Tato pravidla navíc existují vedle tradičních nástrojů spolupráce a příslušné orgány jich tak v praxi využívají jen zřídka.

(4) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ze dne 18. prosince 2008 o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech⁽²⁾ bylo přijato za účelem uplatnění zásady vzájemného uznávání v této oblasti. Evropský důkazní příkaz se však vztahuje pouze na již existující důkazní prostředky a týká se tak úzké části soudní spolupráce v trestních věcech, jež souvisí s důkazními prostředky. Vzhledem k jeho omezené oblasti působnosti mohou příslušné orgány libovolně užívat buď nový postup, nebo postupy vzájemné právní pomoci, jež v každém případě zůstávají v platnosti pro důkazní prostředky nespádající do oblasti působnosti evropského důkazního příkazu.

(5) Po přijetí rámcových rozhodnutí 2003/577/SVV a 2008/978/JHA se ukázalo, že stávající rámec pro shromažďování důkazních prostředků je příliš roztržitý a složitý. Je proto třeba zaujmout nový přístup.

(1) Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45.

(2) Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72.

- (6) Evropská rada ve Stockholmském programu přijatém dne 11. prosince 2009 rozhodla, že je třeba dále usilovat o zavedení komplexního systému pro zajišťování důkazů v případech, jež mají přeshraniční rozměr; tento systém by měl být založen na zásadě vzájemného uznávání. Evropská rada uvedla, že stávající nástroje v dané oblasti tvoří roztržitý rámec a že je zapotřebí nového přístupu založeného na zásadě vzájemného uznávání, který však rovněž zohlední pružnost tradičního systému vzájemné právní pomoci. Evropská rada proto vyzvala k vytvoření komplexního systému, který nahradí všechny stávající nástroje v této oblasti, včetně rámcového rozhodnutí o evropském důkazním příkazu, který se bude v co největším rozsahu vztahovat na všechny druhy důkazů, bude obsahovat lhůty pro vykonání a co nejvíce omezí důvody pro odmítnutí.
- (7) Tento nový přístup je založen na jednotném nástroji nazvaném evropský vyšetřovací příkaz. Evropský vyšetřovací příkaz by měl být vydáván za účelem provedení jednoho či několika konkrétních vyšetřovacích úkonů ve vykonávajícím státě s cílem shromáždit důkazy. To zahrnuje zajišťování důkazů, které již má vykonávající orgán k dispozici.
- (8) Evropský vyšetřovací příkaz má horizontálně vymezenou oblast působnosti a vztahuje se proto téměř na všechny vyšetřovací úkony. Některé úkony však vyžadují zvláštní pravidla, která je třeba stanovit odděleně, jako např. vytvoření společného vyšetřovacího týmu a shromažďování důkazů v rámci tohoto týmu, jakož i některé zvláštní druhy odposlechu telekomunikačních prostředků (například odposlech s okamžitým přenosem a odposlech satelitních telekomunikačních prostředků). Na tyto druhy úkonů by se měly nadále vztahovat stávající nástroje.
- (9) Tato směrnice se nevztahuje na přeshraniční sledování podle článku 40 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody⁽¹⁾.
- (10) Evropský vyšetřovací příkaz by měl být zaměřen na vyšetřovací úkon, který musí být proveden. K rozhodnutí o úkonu, který má být proveden, je na základě své znalosti detailů příslušného vyšetřování nejlépe povolán vydávající orgán. Vykonávající orgán by však měl mít možnost provést jiný druh úkonu, a to buď proto, že požadovaný úkon podle vnitrostátního práva neexistuje nebo není dostupný, nebo proto, že tento jiný druh úkonu zajistí stejný výsledek jako úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu, ovšem za použití mírnějších donucovacích prostředků.
- (11) Výkon evropského vyšetřovacího příkazu by měl být proveden v souladu se všemi náležitostmi a postupy výslovně stanovenými vydávajícím státem v co nejširším možném rozsahu a aniž by byly dotčeny základní právní zásady vykonávajícího státu. Vydávající orgán může požádat, aby jeden nebo několik orgánů vydávajícího státu byly při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nápomocny příslušným orgánům vykonávajícího státu. Tato možnost nezakládá žádnou pravomoc orgánů vydávajícího státu v oblasti vymáhání práva na území vykonávajícího státu.
- (12) K zajištění účinnosti justiční spolupráce v trestních věcech by měla být omezena možnost odmítnout uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu, jakož i důvody pro odložení jeho výkonu.
- (13) V zájmu zajištění rychlé, účinné a důsledné spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy je nezbytné stanovit lhůty. Rozhodování o uznání či výkonu, jakož i samotné provedení vyšetřovacího úkonu, by mělo probíhat se stejnou rychlostí a prioritou jako v obdobném vnitrostátní případě. Je třeba stanovit lhůty, aby bylo zajištěno přijetí rozhodnutí či výkon v přiměřené době nebo splnění procesních požadavků ve vydávajícím státě.
- (14) Evropský vyšetřovací příkaz stanoví jednotný rámec pro zajišťování důkazů. Pro některé druhy vyšetřovacích úkonů jsou však nezbytná další pravidla, jež by měla být zahrnuta v evropském vyšetřovacím příkazu, jako například dočasné předání osob ve vazbě, výslech prostřednictvím videokonference nebo telefonní konference, získávání informací o bankovních účtech, bankovních transakcích nebo sledovaných zásilkách. Evropský vyšetřovací příkaz se vztahuje na vyšetřovací úkony, s nimiž je spojeno shromažďování důkazů v reálném čase, průběžně a v rámci určitého období, vykonávajícímu orgánu by však s ohledem na rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy členských států měl být pro tyto úkony poskytnut prostor pro uvážení.
- (15) Tato směrnice nahrazuje rámcová rozhodnutí 2003/577/SVV a 2008/978/SVV, jakož i různé nástroje související se vzájemnou právní pomocí v trestních věcech, pokud se týkají zajišťování důkazů pro účely řízení v trestních věcech.
- (16) Jelikož cílů této směrnice, totiž vzájemného uznávání rozhodnutí učiněných za účelem zajištění důkazů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské Unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(¹) Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

(17) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a v Listině základních práv Evropské unie, zejména v její hlavě VI. Tuto směrnici nelze vykládat tak, že zakazuje odmítnout vykonání evropského vyšetřovacího příkazu, jestliže na základě objektivních skutečností existují důvody se domnívat, že účelem vydání evropského vyšetřovacího příkazu bylo stíhat nebo potrestat určitou osobu z důvodu jejího pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, sexuální orientace, státní příslušnosti, jazyka nebo politického přesvědčení nebo že by této osobě mohla být z kteréhokoli z těchto důvodů způsobena újma.

(18) [V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámily Spojené království a Irsko, že se chtějí účastnit přijímání této směrnice.]

(19) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ

Článek 1

Definice evropského vyšetřovacího příkazu a povinnost jej vykonat

1. Evropský vyšetřovací příkaz je rozhodnutí justičního orgánu vydané příslušným orgánem jednoho členského státu (vydávající stát) za účelem provedení jednoho nebo několika konkrétních vyšetřovacích úkonů v jiném členském státě (vykonávající stát) s cílem shromáždit důkazy v rámci postupů uvedených v článku 4.

2. Členské státy vykonají evropský vyšetřovací příkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s ustanoveními této směrnice.

3. Touto směrnicí není dotčena povinnost dodržovat základní práva a právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a nejsou jí dotčeny související povinnosti justičních orgánů. Tato směrnice obdobně nestanoví požadavek, aby členské státy přijímaly opatření, která by byla v rozporu se jejich ústavními pravidly týkajícími se ke svobody sdružování, svobody tisku a svobody projevu v dalších sdělovacích prostředcích.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „vydávajícím orgánem“:

i) soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce příslušný v daném případě; nebo

ii) jakýkoli jiný justiční orgán, který vydávající stát určí a který v konkrétním případě jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc nařídit provedení důkazů;

b) „vykonávajícím orgánem“ orgán, který má pravomoc uznat nebo vykonat evropský vyšetřovací příkaz v souladu s touto směrnicí. Vykonávajícím orgánem je orgán příslušný k provedení vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu u obdobného případu na vnitrostátní úrovni.

Článek 3

Oblast působnosti evropského vyšetřovacího příkazu

1. Evropský vyšetřovací příkaz se vztahuje na všechny vyšetřovací úkony s výjimkou úkonů uvedených v odstavci 2.

2. Evropský vyšetřovací příkaz se nevztahuje na:

a) vytváření společného vyšetřovacího týmu a shromažďování důkazů v rámci společného vyšetřovacího týmu podle článku 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“) a rámcového rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech⁽²⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1.

b) odposlech telekomunikačního provozu s bezprostředním přenosem uvedený v čl. 18 odst. 1 písm. a) úmluvy; a

c) odposlech telekomunikačního provozu uvedený v čl. 18 odst. 1 písm. b) úmluvy, pokud se týkají situací uvedených v čl. 18 odst. 2 písm. a) a c) a v článku 20 úmluvy.

Článek 4

Druhy řízení, pro které lze evropský vyšetřovací příkaz vydat

Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán:

a) v souvislosti s trestním řízením, které je vedeno nebo může být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu,

b) v řízení správních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci;

c) v řízení justičních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci; a

d) v souvislosti s řízením podle písmen a), b) a c), která se týkají trestných činů nebo protiprávního jednání, za které může nést odpovědnost nebo být potrestána právnická osoba ve vydávajícím státě.

Článek 5

Obsah a forma evropského vyšetřovacího příkazu

1. Formulář evropského vyšetřovacího příkazu uvedený v příloze A musí být vyplněn, podepsán a správnost jeho obsahu ověřena vydávajícím orgánem.

2. Každý členský stát uvede pro situace, kdy je vykonávajícím státem, další jazyk či jazyky patřící mezi úřední jazyky orgánů Unie, které mohou být kromě jeho úředního jazyka nebo úřed-

ních jazyků, užity při zpracování nebo překladu evropského vyšetřovacího příkazu.

KAPITOLA II

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYDÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 6

Předávání evropského vyšetřovacího příkazu

1. Vydávající orgán předá evropský vyšetřovací příkaz vykonávajícímu orgánu, a to způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a za podmínek, jež vykonávajícímu státu umožňují přesvědčit se o jeho pravosti. Veškerý další úřední styk je uskutečňován přímo mezi vydávajícím orgánem a vykonávajícím orgánem.

2. Aniž je dotčen čl. 2 písm. b), každý členský stát může určit ústřední orgán nebo více ústředních orgánů, dovoluje-li to jeho právní řád, které budou nápomocny příslušným justičním orgánům. Členský stát může, je-li to nezbytné z důvodu organizace jeho vnitřního soudního systému, pověřit jeden nebo více ústředních orgánů správním předáváním a přebíráním evropského vyšetřovacího příkazu a související úřední korespondencí.

3. Na přání vydávajícího orgánu lze doručení provést prostřednictvím zabezpečeného telekomunikačního systému Evropské soudní sítě.

4. Nezná-li vydávající orgán příslušný vykonávající orgán, provede veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě, za účelem získání informací z vykonávajícího státu.

5. Není-li orgán ve vykonávajícím státě, který obdrží evropský vyšetřovací příkaz, příslušný k jeho uznání a přijetí všech nezbytných opatření pro jeho výkon, postoupí jej z úřední povinnosti příslušnému vykonávajícímu orgánu a informuje o tom vydávající orgán.

6. Veškeré obtíže týkající se doručení nebo pravosti listiny potřebné pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu se projednají přímo mezi dotyčným vydávajícím a vykonávajícím orgánem, případně prostřednictvím ústředních orgánů členských států.

Článek 7

Evropský vyšetřovací příkaz vztahující se k dřívějšímu evropskému vyšetřovacímu příkazu

1. Vydá-li vydávající orgán evropský vyšetřovací příkaz, kterým se doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz, uvede tuto skutečnost ve formuláři evropského důkazního příkazu uvedeném v příloze A.

2. Pokud je vydávající orgán nápomocen v souladu s čl. 8 odst. 3 při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu ve vykonávajícím státě, může v době své přítomnosti v tomto státě, aniž by byla dotčena sdělení učiněná podle čl. 28 odst. 1 písm. c), předat evropský vyšetřovací příkaz, kterým se doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz, přímo vykonávajícímu orgánu.

KAPITOLA III

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYKONÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 8

Uznání a výkon

1. Vykonávající orgán uzná bez dalších formalit evropský vyšetřovací příkaz předaný v souladu s článkem 6 a neprodleně přijme veškerá opatření nezbytná pro jeho výkon stejným způsobem a za stejných podmínek, jako by daný vyšetřovací úkon byl nařízen orgánem vykonávajícího státu, neodvolá-li se tento orgán na některý z důvodů k odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 10 nebo na některý z důvodů k odkladu podle článku 14.

2. Pokud není v této směrnici stanoveno jinak, vykonávající orgán dodrží formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem, pokud tyto formální náležitosti a postupy nejsou v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu.

3. Vydávající orgán může požádat, aby jeden nebo několik orgánů vydávajícího státu bylo při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nápomocno příslušným orgánům vykonávajícího státu. Vykonávající orgán této žádosti vyhoví, pokud taková účast neodporuje základním právními zásadám vykonávajícího státu.

4. Vydávající a vykonávající orgány mohou za účelem usnadnění účinného uplatňování tohoto článku provádět vzájemné konzultace, a to všemi vhodnými prostředky.

Článek 9

Využití jiného druhu vyšetřovacího úkonu

1. Vykonávající orgán může rozhodnout o využití jiného vyšetřovacího úkonu, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, pokud:

- a) vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu neexistuje v právním řádu vykonávajícího státu;
- b) vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu v právním řádu vykonávajícího státu existuje, jeho využití je však omezeno na seznam nebo kategorii trestných činů, které nezahrnují trestný čin, na nějž se evropský vyšetřovací příkaz vztahuje, nebo
- c) vyšetřovací úkon zvolený vykonávajícím orgánem bude mít stejný výsledek, jako úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu, ovšem za použití mírnějších donucovacích prostředků.

2. Pokud se vykonávající orgán rozhodne využít možnosti uvedené v odstavci 1, oznámí to nejprve vydávajícímu orgánu, jenž může rozhodnout o zpětvzetí evropského vyšetřovacího příkazu.

Článek 10

Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu

1. Uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu lze ve vykonávajícím státě odmítnout, jestliže:

- a) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která znemožňuje výkon evropského vyšetřovacího příkazu;
- b) by v konkrétním případě mohl jeho výkon poškodit základní zájmy v oblasti národní bezpečnosti, ohrozit zdroj informací nebo si vyžádat použití utajovaných informací týkajících se určité zpravodajské činnosti,
- c) v případech uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. a) a b) není k dispozici jiný vyšetřovací úkon, jenž umožní dosažení obdobného výsledku; nebo
- d) byl evropský vyšetřovací příkaz vydán v řízení uvedeném v čl. 4 písm. b) a c) a daný úkon by nebyl přípustný u obdobného vnitrostátního případu.

2. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) a c) konzultuje vykonávající orgán před tím, než rozhodne o plném nebo částečném odmítnutí uznat nebo vykonat evropský vyšetřovací příkaz, jakýmikoli vhodnými prostředky vydávající orgán a v případě potřeby jej požádá, aby neprodleně poskytl veškeré potřebné informace.

Článek 11

Lhůty pro uznání a výkon

1. Rozhodnutí o uznání či výkonu je učiněno a vyšetřovací úkon proveden se stejnou rychlostí a prioritou jako v obdobném vnitrostátní případě, v každém případě pak v rámci lhůt stanovených v tomto článku.

2. Pokud vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvedl, že vzhledem k procesním lhůtám, závažnosti činu nebo jiným zvláště závažným okolnostem je nezbytné stanovit kratší lhůtu, než jaké jsou uvedeny v tomto článku, popřípadě pokud vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvedl, že vyšetřovací úkon je třeba provést k určitému datu, vykonávající orgán uvedený požadavek v nejvyšší možné míře zohlední.

3. Rozhodnutí o uznání nebo výkonu musí být učiněno co nejdříve a, aniž je dotčen odstavec 5, nejpozději do 30 dnů od přijetí evropského vyšetřovacího příkazu příslušným vykonávajícím orgánem.

4. Vykonávající orgán provede vyšetřovací úkon neprodleně a, aniž je dotčen odstavec 5, nejpozději do 90 dnů od rozhodnutí uvedeného v odstavci 3, ledaže existují důvody pro odložení podle článku 14 nebo vykonávající stát již má k dispozici důkazy uvedené ve vyšetřovacím úkonu, na něž se vztahuje evropský vyšetřovací příkaz.

5. Pokud není v konkrétním případě pro příslušný vykonávající orgán prakticky proveditelné dodržet lhůtu stanovenou v odstavci 3, neprodleně o tom informuje jakýmkoli způsobem příslušný orgán ve vydávajícím státě a uvede důvody zpoždění a předpokládanou dobu nezbytnou k přijetí rozhodnutí. V takovém případě může být lhůta uvedená v odstavci 3 prodloužena, nejdéle však o 30 dnů.

6. Pokud není v konkrétním případě pro příslušný vykonávající orgán prakticky proveditelné dodržet lhůtu stanovenou v odstavci 4, neprodleně o tom jakýmkoli způsobem informuje příslušný orgán ve vydávajícím státě, uvede důvody zpoždění a konzultuje s vydávajícím orgánem vhodnou dobu k provedení úkonu.

Článek 12

Předání důkazů

1. Vykonávající orgán předá bez zbytečného odkladu vydávajícímu státu důkazy zajištěné při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu. Důkazy jsou okamžitě předány příslušným orgánům vydávajícího státu, jež byly nápomocny při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu podle čl. 8 odst. 3, pokud je v evropském vyšetřovacím příkazu takový požadavek uveden a umožňují-li to právní předpisy vykonávajícího státu.

2. Při předávání zajištěných důkazů vykonávající orgán uvede, zda požaduje jejich navrácení do vykonávajícího státu, jakmile je vydávající stát již nebude potřebovat.

Článek 13

Opravné prostředky

Dotčené osoby musí mít k dispozici opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem. Věcné důvody k vydání evropského vyšetřovacího příkazu mohou být napadeny pouze prostřednictvím žaloby podané u soudu ve vydávajícím státě.

Článek 14

Důvody, pro které je možno odložit uznání nebo výkon

1. Uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu mohou být ve vykonávajícím státě odloženy, jestliže:

- a) by jeho výkon mohl narušit probíhající vyšetřování nebo trestní stíhání, a to na dobu, kterou považuje vykonávající stát za přiměřenou; nebo
- b) jsou dotyčné předměty, listiny nebo údaje již používány v jiných řízeních, a to až do doby, kdy už jich není k tomuto účelu zapotřebí.

2. Jakmile důvod odkladu/odložení pomine, přijme vykonávající orgán neprodleně opatření nezbytná pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu a uvědomí o tom vydávající orgán způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 15

Informační povinnost

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu, který obdrží evropský vyšetřovací příkaz, tuto skutečnost potvrdí neprodleně, nejpozději však do jednoho týdne od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, vyplněním a odesláním formuláře uvedeného v příloze B. Pokud byl určen ústřední orgán podle čl. 6 odst. 2, vztahuje se tato povinnost jak na ústřední orgán, tak na vykonávající orgán, který obdržel evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím ústředního orgánu. V případech uvedených v čl. 6 odst. 5 se tato povinnost vztahuje jak na příslušný orgán, který původně obdržel evropský vyšetřovací příkaz, tak na vykonávající orgán, jemuž je evropský vyšetřovací příkaz nakonec předán.

2. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 2, vykonávající orgán informuje vydávající orgán:

- a) okamžitě jakýmkoli způsobem, pokud:
 - i) nemůže přijmout rozhodnutí o uznání nebo výkonu z důvodu, že formulář uvedený v příloze není dostatečně vyplněn nebo je zjevně vyplněn nesprávně;

ii) při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu bez dalšího šetření usoudí, že by bylo vhodné provést vyšetřovací úkony, které nebyly zpočátku předvídané nebo nemohly být v okamžiku vydání příkazu blíže určeny, s cílem umožnit vydávajícímu orgánu, aby v daném případě přijal další opatření;

iii) zjistí, že v určitém případě nebude moci splnit formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem podle článku 8.

Na žádost vydávajícího orgánu je nutno tyto informace neprodleně potvrdit způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu;

b) neprodleně, a to způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu:

i) o jakémkoli rozhodnutí učiněném podle čl. 10 odst. 1;

ii) o odkladu výkonu nebo uznání evropského vyšetřovacího příkazu, důvodech tohoto odkladu a pokud možno i o předpokládané délce odkladu.

Článek 16

Trestněprávní odpovědnost úředních osob

Po dobu své přítomnosti na území vykonávajícího státu v rámci uplatňování této směrnice se úředníci vydávajícího státu považují za úřední osoby vykonávajícího státu, pokud jde o trestné činy, které spáchají, nebo které jsou proti nim spáchány.

Článek 17

Občanskoprávní odpovědnost úředních osob

1. Pokud se v rámci uplatňování této směrnice nacházejí úřední osoby vydávajícího státu na území vykonávajícího státu, je vydávající stát v souladu s právními předpisy vykonávajícího státu odpovědný za škody, které tyto úřední osoby během své činnosti způsobí.

2. Členský stát, na jehož území byla škoda uvedena v odstavci 1 způsobena, nahradí tuto škodu za podmínek vztažujících se na škodu způsobenou jeho vlastními úředními osobami.

3. Členský stát, jehož úřední osoby způsobí škodu jakékoli osobě na území jiného členského státu, nahradí tomuto státu plnou výši částky, která byla vyplacena poškozeným nebo jejich právním nástupcům.

4. Aniž jsou dotčena práva vůči třetím osobám a s výjimkou odstavce 3, se v případě uvedeném v odstavci 1 každý členský

stát zřekne požadavků na náhradu škod, které mu způsobí jiný členský stát.

Článek 18

Důvěrnost

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění toho, že vydávající a vykonávající orgány při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu řádně dbají důvěrné povahy vyšetřování.

2. Vykonávající orgán zaručí v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy důvěrnost skutečností a podstaty evropského vyšetřovacího příkazu, a to až na skutečnosti, jejichž zveřejnění je nezbytné k provedení vyšetřovacího úkonu. Pokud vykonávající orgán nemůže požadavek na důvěrnost dodržet, neprodleně o tom uvědomí vydávající orgán.

3. Neuvede-li vykonávající orgán jinak, vydávající orgán zachová v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy důvěrnost veškerých důkazů a informací poskytnutých vykonávajícím orgánem s výjimkou skutečností, jejichž zveřejnění je nezbytné pro vyšetřování nebo řízení popsaná v evropském vyšetřovacím příkazu.

4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby banky nesdělily dotyčnému zákazníkovi banky nebo jiným třetím osobám, že předala informace vydávajícímu státu podle článků 23, 24 a 25, nebo že probíhá vyšetřování.

KAPITOLA IV

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO NEKTERÁ VYŠETROVACÍ ÚKONY

Článek 19

Dočasné předávání osob ve vazbě nebo ve výkonu trestu do vydávajícího státu pro účely vyšetřování

1. Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán za účelem dočasného předání osoby, jež se nachází ve vazbě nebo ve výkonu trestu ve vykonávajícím státě, za účelem provedení vyšetřovacího úkonu vyžadujícího přítomnost této osoby na území vydávajícího státu, za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené vykonávajícím státem.

2. Kromě důvodů odmítnutí podle čl. 10 odst. 1 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:

a) která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude souhlasit;

b) by předání mohlo prodloužit její vazbu nebo výkon trestu.

3. V případě, který je uveden v odstavci 1, bude průvoz osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetí strany povolen na žádost, ke které budou připojeny všechny potřebné doklady.

4. Praktická opatření související s dočasným předáním dané osoby a datum, k němuž musí být navrácena na území vykonávajícího státu, budou dohodnuta mezi dotčenými členskými státy.

5. Předávaná osoba zůstává ve vazbě na území vydávajícího státu, případně na území členského státu, přes jehož území je vyžadován průvoz, pokud vykonávající členský stát nepožádá o její propuštění.

6. Doba, po kterou bude tato osoba zbavena na území vydávajícího členského státu svobody, se započítává do doby trvání vazby nebo trestu odnětí svobody, které dotyčná osoba vykonává nebo má vykonat na území vykonávajícího státu.

7. Předávaná osoba nebude trestně stíhána ani zadržena nebo jinak omezena na osobní svobodě v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vynesenými před opuštěním území vykonávajícího státu a neuvedenými v evropském vyšetřovacím příkazu.

8. Imunita uvedená v odstavci 7 přestane platit v případě, že předávaná osoba měla možnost opustit území 15 po sobě jdoucích dní ode dne, kdy její přítomnost již nebyla justičními orgány vyžadována.

9. Náklady vzniklé v souvislosti s předáním nese vydávající stát.

Článek 20

Dočasné předávání osob, které jsou ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, do vykonávajícího státu pro účely vyšetřování

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat v případě dočasného předání osoby držené ve vazbě ve vydávajícím státě za účelem provedení vyšetřovacího úkonu, při němž se požaduje přítomnost této osoby na území vykonávajícího státu.

2. Kromě důvodů odmítnutí podle čl. 10 odst. 1 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:

- a) se vyžaduje souhlas dotčené osoby s předáním a tento souhlas nebyl obdržen; nebo
- b) vydávající a vykonávající orgány nemohou dosáhnout dohody o dočasném předání.

3. Pokud je předání podmíněno souhlasem dotčené osoby, poskytne se neprodleně vykonávajícímu členskému státu její písemný souhlas nebo jeho kopie.

4. Každý členský stát může uvést, že před vykonáním evropského vyšetřovacího příkazu bude vyžadován souhlas podle odstavce 3 tohoto článku, nebo že tento souhlas bude vyžadován za určitých podmínek uvedených v oznámení.

5. Odstavce 3 až 8 článku 19 se použijí obdobně na tento článek.

6. Náklady vzniklé v souvislosti s předáním nese vydávající stát. Nezahrnuje to náklady vzniklé v souvislosti s omezením osobní svobody osoby ve vykonávajícím státě.

Článek 21

Výslech za použití videokonference

1. Nachází-li se osoba na území vykonávajícího státu a má-li být tato osoba vyslechnuta jako svědek nebo znalec, může vydávající orgán vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem provedení výslechu prostřednictvím videokonference v souladu s odstavci 2 až 9, pokud není žádoucí nebo možné, aby se tato osoba dostavila k výslechu na jeho území osobně.

2. Kromě důvodů odmítnutí podle čl. 10 odst. 1 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:

a) použití videokonference je v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu; nebo

b) vykonávající stát nedisponuje technickými prostředky pro videokonferenci.

3. Nedisponuje-li vykonávající stát technickými prostředky pro výslech prostřednictvím videokonference, může mu vydávající stát na základě vzájemné dohody tyto prostředky poskytnout.

4. Článek 10 odst. 2 se použije obdobně na případy uvedené v odst. 2 písm. b).

5. Evropský vyšetřovací příkaz vydaný pro účely výslechu prostřednictvím videokonference obsahuje zdůvodnění, proč není žádoucí či možné, aby se svědek nebo znalec dostavil osobně, název justičního orgánu a jména osob, které budou výslech provádět.

6. Pro výslech za použití videokonference platí tato pravidla:

- a) při výslechu je přítomen justiční orgán vykonávajícího státu, kterému je v případě potřeby k dispozici tlumočnick; tento orgán rovněž odpovídá za zjištění totožnosti vyslychané osoby a za dodržování základních právních zásad vykonávajícího státu. Pokud se vykonávající orgán domnívá, že během výslechu byly porušeny základní právní zásady vykonávajícího státu, přijme neprodleně nezbytná opatření, aby se zajistilo, že výslech bude pokračovat v souladu s uvedenými zásadami;
- b) příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu se případně dohodnou na opatřeních k ochraně vyslychané osoby;
- c) výslech vede vydávající orgán v souladu s vnitrostátními právními předpisy svého státu buď přímo, nebo probíhá pod jeho vedením;
- d) na žádost vydávajícího státu nebo vyslychané osoby zajistí vykonávající stát, aby měla vyslychaná osoba v případě potřeby k dispozici tlumočnicka;
- e) vyslychaná osoba může uplatnit právo odepřít výpověď podle právních předpisů vykonávajícího nebo vydávajícího státu.

7. Aniž jsou dotčena opatření, která byla dohodnuta pro ochranu osob, vypracuje vykonávající orgán protokol o výsledku výslechu s uvedením dne a místa konání výslechu, totožnosti vyslychané osoby, totožnosti a funkcí všech ostatních osob vykonávajícího státu zúčastněných na výslechu, složených přísah a technických podmínek, za kterých se výslech konal. Tento protokol předá vykonávající orgán vydávajícímu orgánu.

8. Náklady na zajištění videokonference, náklady na provoz videozařízení ve vykonávajícím státě, odměnu tlumočnicků poskytnutých vykonávajícím státem, náhradu nákladů svědků a znalců a cestovní výdaje ve vykonávajícím státě hradí vydávající stát, ledaže se vykonávající stát zřekne úhrady veškerých nebo části těchto výdajů.

9. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že, jsou-li svědkové nebo znalci vyslycháni podle tohoto článku na jeho území, a přestože mají povinnost vypovídat, výpověď odepřou nebo vypovídají nepravdivě, použije své vnitrostátní

právní předpisy stejně, jako kdyby výslech probíhal při vnitrostátním řízení.

10. Evropský vyšetřovací příkaz lze rovněž vydat pro účely výslechu obviněné osoby za použití videokonference. Odstavce 1 až 9 se použijí obdobně. Kromě důvodů odmítnutí podle čl. 10 odst. 1 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:

- a) obžalovaná osoba nesouhlasí;
- b) provedení takového úkonu by bylo v rozporu s právem vykonávajícího státu.

Článek 22

Výslech za použití telefonní konference

1. Nachází-li se osoba na území jednoho členského státu a má-li být vyslechnuta jako svědek nebo znalec justičními orgány jiného členského státu, může vydávající orgán tohoto jiného členského státu vydat evropský vyšetřovací příkaz s cílem vyslechnout svědka nebo znalce za použití telefonní konference v souladu s odstavci 2 až 4.

2. Kromě důvodů odmítnutí podle čl. 10 odst. 1 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:

- a) použití telefonní konference je v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu;

- b) svědek nebo znalec nesouhlasí s výslechem prováděným tímto způsobem.

3. Evropský vyšetřovací příkaz vydaný za účelem výslechu za použití telefonní konference obsahuje název justičního orgánu a jména osob, které výslech povedou, jakož i údaj o tom, že svědek nebo znalec je ochoten účastnit se výslechu za použití telefonní konference.

4. Vydávající a vykonávající orgán mezi sebou upraví dohodou praktická opatření pro provedení výslechu. Poté, co se uvedené orgány dohodnou na těchto opatřeních, vykonávající orgán:

- a) oznámí dotčenému svědkovi nebo znalci dobu a místo konání výslechu;

b) zabezpečí zjištění totožnosti svědka nebo znalce;

c) ověří, že svědek nebo znalec s výsledkem za použití telefonní konference souhlasí.

Vykonávající stát může svůj souhlas podmínit zcela nebo zčásti splněním souvisejících ustanovení čl. 21 odst. 6 a 9. Pokud není dohodnuto jinak, použije se čl. 21 odst. 8 obdobně.

Článek 23

Informace o bankovních účtech

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat za účelem zjištění, zda fyzická nebo právnická osoba, která je předmětem vyšetřování, vlastní nebo ovládá jeden nebo více účtů jakéhokoli druhu v kterékoli bance nacházející se na území vykonávajícího státu.

2. Každý členský stát přijme za podmínek stanovených v tomto článku opatření nezbytná k tomu, aby mohl poskytnout informace uvedené v odstavci 1.

3. Pokud tak požaduje evropský vyšetřovací příkaz a v rozsahu, v jakém je lze poskytnout v přiměřené lhůtě, se informace uvedené v odstavci 1 vztahují i na účty, ke kterým má osoba, proti níž je vedeno řízení, podpisové právo.

4. Povinnost stanovená v tomto článku se uplatní pouze v rozsahu, v jakém banka u které je účet veden, těmito informacemi disponuje.

5. Kromě důvodů odmítnutí podle čl. 10 odst. 1 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu uvedeného v odstavci 1 rovněž odmítnout, pokud dotčený trestný čin není:

a) trestným činem, za který lze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření s horní hranicí nejméně čtyři roky ve vydávajícím státě a dva roky ve vykonávajícím státě;

b) trestným činem uvedeným v článku 4 rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) ⁽¹⁾ (dále jen „rozhodnutí o Europolu“); nebo

c) v rozsahu, v jakém se na něj nemůže vztahovat rozhodnutí o Europolu, trestným činem uvedeným v Úmluvě o ochraně

finančních zájmů Evropských společenství z roku 1995 ⁽²⁾, v protokolu k této úmluvě z roku 1996 ⁽³⁾ a ve druhém protokolu k této úmluvě z roku 1997 ⁽⁴⁾.

6. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvody, pro které se domnívá, že požadované informace by mohly být zásadní pro vyšetřování trestného činu jakož i z jakých důvodů předpokládá, že banky ve vykonávajícím státě vedou tyto účty, a, je-li mu to známo, kterých bank se to může týkat. V evropském vyšetřovacím příkazu vydávající orgán rovněž uvede veškeré informace, jež mohou výkon evropského vyšetřovacího příkazu usnadnit.

Článek 24

Informace o bankovních transakcích

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat za účelem získání údajů o konkrétních bankovních účtech a bankovních operacích, provedených během určeného časového období v souvislosti s jedním nebo více bankovními účty uvedenými v evropském vyšetřovacím příkazu, včetně údajů o veškerých účtech, ze kterých a na které jsou operace prováděny.

2. Každý členský stát přijme za podmínek stanovených v tomto článku opatření nezbytná k tomu, aby mohl poskytnout informace uvedené v odstavci 1.

3. Povinnost stanovená v tomto článku se uplatní pouze v rozsahu, v jakém banka, u které je účet veden, těmito informacemi disponuje.

4. Vydávající stát v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že vyžádané informace jsou důležité pro účely vyšetřování trestného činu.

Článek 25

Sledování bankovních transakcí

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat s cílem sledovat během určitého období bankovní operace provedené prostřednictvím jednoho nebo více účtů uvedených v evropském vyšetřovacím příkazu.

2. Každý členský stát přijme za podmínek stanovených v tomto článku opatření nezbytná k tomu, aby mohl poskytnout informace uvedené v odstavci 1.

3. Vydávající stát v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že vyžádané informace jsou důležité pro účely vyšetřování trestného činu.

4. Praktické podrobnosti sledování budou dohodnuty mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

⁽³⁾ Úř. věst. C 313, 23.10.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 221, 19.7.1997, s. 12.

Článek 26

Sledování zásilky

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat za účelem sledování zásilky na území vykonávajícího státu.

2. Právo jednat, řídit a dohlížet na průběh operace spojené s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu uvedeného v odstavci 1 mají příslušné orgány vykonávajícího státu.

Článek 27

Vyšetřovací úkony zahrnující shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu

1. Kromě důvodů odmítnutí uvedených v čl. 10 odst. 1 lze vykonání evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout v případě, kdy je vydán za účelem provedení úkonu, včetně úkonu uvedeného v člancích 25 a 26, který zahrnuje shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu, pokud by provedení dotyčného úkonu nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě.

2. Článek 10 odst. 2 se použije obdobně na případy uvedené v odstavci 1.

3. Vykonávající orgán může podmínit výkon evropského vyšetřovacího příkazu dohodou o rozdělení nákladů.

KAPITOLA V

ZÁVERECNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Oznámení

1. Do ... (*) sdělí každý členský stát Komisi:

a) orgán nebo orgány, které jsou podle vnitrostátního právního řádu příslušné ve smyslu čl. 2 písm. a) a b), pokud je tento členský stát vydávajícím nebo vykonávajícím státem;

b) jazyky přípustné pro evropský vyšetřovací příkaz podle čl. 5 odst. 2;

c) informace týkající se určeného ústředního orgánu nebo orgánů, pokud si členský stát přeje využít možnosti podle čl. 6 odst. 2. Tyto informace jsou pro orgány vydávajícího státu závazné;

(*) Vložte prosím datum odpovídající dvěma rokům ode dne vstupu této směrnice v platnost.

d) že je požadován souhlas s předáním od dotčené osoby, pokud si členský stát přeje využít možnosti podle čl. 20 odst. 4.

2. Členské státy informují Komisi o veškerých pozdějších změnách informací uvedených v odstavci 1.

3. Informace získané při uplatňování tohoto článku Komise zpřístupní všem členským státům a Evropské soudní síti. Evropská soudní síť zpřístupní informace na internetových stránkách uvedených v článku 9 rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti ⁽¹⁾.

Článek 29

Vztah k jiným dohodám a ujednáním

1. Aniž je dotčeno jejich uplatňování mezi členskými státy a třetími státy a jejich dočasné uplatňování podle článku 30, nahrazuje tato směrnice ode dne ... (*) příslušná ustanovení následujících úmluv týkající se vztahů mezi členskými státy vázanými touto směrnicí:

— Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 a jejich dvou dodatečných protokolů ze dne 17. března 1978 a ze dne 8. listopadu 2001 a dvoustranných dohod uzavřených podle článku 26 této úmluvy;

— úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985;

— Úmluvy ze dne 29. května 2000 o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy Evropské unie a jejího protokolu ze dne 16. října 2001.

2. Zrušuje se rámcové rozhodnutí 2008/978/SVV. Tato směrnice se uplatňuje mezi členskými státy pro zajištění důkazů namísto odpovídajících ustanovení rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV.

3. Členské státy mohou i nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání platné po ... (*), pokud umožňují jít nad rámec cílů této směrnice a přispívají k dalšímu zjednodušení nebo usnadnění postupů pro shromažďování důkazů.

(1) Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130.

4. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání po ... (*), pokud umožňují prohloubit nebo rozšířit ustanovení této směrnice a přispívají k dalšímu zjednodušení nebo usnadnění postupů pro shromažďování důkazů.

5. Do ... (**) oznámí členské státy Komisi stávající dohody a ujednání uvedené v odstavci 3, které si přejí nadále uplatňovat. Členské státy rovněž oznámí Komisi jakoukoli novou dohodu nebo ujednání podle odstavce 4 do tří měsíců od jejich podpisu.

6. Pokud je Komise toho názoru, že dvoustranná nebo mnohostranná dohoda či ujednání, které jí byly oznámeny, nesplňují podmínky uvedené v odstavcích 3 a 4, nebo je splňují pouze částečně, vyzve dotčené členské státy, aby danou dohodu nebo ujednání ukončily nebo pozměnily, nebo aby od uzavření dané dohody nebo ujednání upustily.

Článek 30

Přechodná ustanovení

1. Žádosti o vzájemnou pomoc obdržené do ... (***) se budou nadále řídit stávajícími nástroji týkajícími se vzájemné pomoci v trestních věcech. Na rozhodnutí o zajištění důkazů podle rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV přijatých do ... (***) se rovněž použije uvedené rámcové rozhodnutí.

2. Článek 7 odst. 1 se použije obdobně na evropský vyšetřovací příkaz vydaný po rozhodnutí o zajištění učiněném podle rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV.

Článek 31

Provedení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro dosažení souladu s ustanoveními této směrnice do ... (**).

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí do ... (***) generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění ustanovení, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z této směrnice.

4. Do ... (****) předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí rozsah, v jakém členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí, a případně předloží návrhy na změnu této směrnice.

Článek 32

Zpráva o uplatňování

Nejpozději do pěti let ode dne vstupu této směrnice v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jejím uplatňování, která bude vycházet z kvalitativních i kvantitativních informací. V případě potřeby se ke zprávě přiloží návrhy na změny této směrnice.

Článek 33

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 34

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

...

(*) Vložte prosím datum vstupu této směrnice v platnost.

(**) Vložte prosím datum odpovídající třem měsícům ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(***) Vložte prosím datum odpovídající dvěma rokům ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(****) Vložte prosím datum odpovídající třem rokům ode dne vstupu této směrnice v platnost.

PŘÍLOHA A

EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ

Tento evropský vyšetřovací příkaz vydal příslušný justiční orgán. Žádám o provedení níže uvedeného vyšetřovacího úkonu nebo úkonů a o předání důkazů získaných provedením výkonu evropského vyšetřovacího příkazu.

(A) VYŠETŘOVACÍ ÚKON, KTERÝ MÁ BÝT PROVEDEN**1. Popis vyšetřovacího úkonu (vyšetřovacích úkonů), jehož (jejichž) provedení se požaduje:**

.....

.....

.....

.....

2. Zaškrtněte vhodnou rubriku nebo rubriky, pokud vyšetřovací úkon nebo úkony souvisí s jedním nebo více konkrétními vyšetřovacími úkony uvedenými níže:

- Dočasné předání osob držených ve vazbě do vydávajícího státu za účelem vyšetřování
- Dočasné předání osob držených ve vazbě do vykonávajícího státu za účelem vyšetřování
- Výslech za použití videokonference
- Výslech za použití telefonní konference
- Informace o bankovních účtech
- Informace o bankovních transakcích
- Monitorování bankovních transakcí
- Sledování zásilky
- Vyšetřovací úkony zahrnující shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu

3. Případně místo provedení výkonu (pokud není známo, uveďte poslední známé místo):

.....

.....

.....

.....

(B) TOTOŽNOST DOTČENÝCH OSOB

Údaje týkající se totožnosti i) fyzické nebo ii) právnické osoby nebo osob, proti nimž je nebo může být vedeno řízení:

(i) Fyzické osoby

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné příjmení:

Případná další používaná jména:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa; pokud není známa, uveďte poslední známou adresu:
.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí (jsou-li známy):
.....

(ii) Právnické osoby

Název:

Právní forma:

Zkrácený název, běžně používaný název, případně firma či obchodní název:
.....

Sídlo (je-li k dispozici):

Identifikační číslo (je-li k dispozici):

Adresa právnické osoby:

(C) JUSTIČNÍ ORGÁN, KTERÝ EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ VYDAL

Úřední název:
.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:
.....

Postavení (titul/slужеbní hodnost):
.....

Spisová značka:
.....

Adresa:
.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)
.....

Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo)
.....

E-mail:
.....

Jazyky, v nichž lze s vydávajícím orgánem komunikovat:
.....

Kontaktní údaje osoby nebo osob, na které se lze obrátit v případě potřeby dalších informací pro účely výkonu tohoto evropského vyšetřovacího příkazu nebo dohody o postupech pro předání důkazů:
.....

(D) VZTAH K PŘÍPADNÉMU DŘÍVĚJŠÍMU EVROPSKÉMU VYŠETŘOVACÍMU PŘÍKAZU

Pokud to připadá v úvahu, uveďte, zda tento evropský vyšetřovací příkaz doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz, a pokud ano, poskytněte příslušné informace k identifikaci daného dřívějšího příkazu (datum jeho vydání, orgán, kterému byl předán a případně datum předání, a rovněž spisová čísla přiřazená vydávajícím a vykonávajícím orgánem).

.....

.....

.....

.....

(E) DRUH ŘÍZENÍ, PRO KTERÉ BYL EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ VYDÁN

Zaškrtněte druh řízení, pro které byl evropský vyšetřovací příkaz vydán

- a) trestní řízení, které je vedeno nebo může být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu, nebo
- b) řízení správních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci, nebo
- c) řízení justičních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci.

(F) DŮVODY K VYDÁNÍ EVROPSKÉHO VYŠETŘOVACÍHO PŘÍKAZU

1. Shrnutí skutečností a popis okolností, za nichž byl spáchán trestný čin nebo trestné činy, pro něž byl evropský vyšetřovací příkaz vydán, včetně místa a času, jak jsou známy vydávajícímu orgánu:

.....

.....

.....

.....

2. Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů, které vedly k vydání evropského vyšetřovacího příkazu, a příslušná ustanovení zákona/zákoníku:

.....

.....

.....

.....

(G) VÝKON EVROPSKÉHO VYŠETŘOVACÍHO PŘÍKAZU

1. Lhůty pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu jsou stanoveny ve směrnici XXX/.../SVV. Je-li však třeba kratší lhůty, uveďte dřívější lhůtu a zdůvodněte ji zaškrtnutím příslušného rámečku:

dřívější lhůta nebo zvláštní lhůta: (dd/mm/rrrr)

důvody:

procesní lhůty

závažnost trestného činu

jiné zvlášť naléhavé okolnosti (upřesněte):

.....

(H) ZVLÁŠTNÍ POSTUPY PRO VÝKON

1. V případě potřeby zaškrtněte a vyplňte:

Od vykonávajícího orgánu se žádá, aby splnil tyto formální náležitosti a postupy (1)

.....

2. V případě potřeby zaškrtněte a vyplňte:

Od jednoho nebo více orgánů vydávajícího státu se žádá, aby napomohly při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu poskytnutím podpory příslušným orgánům vykonávajícího státu (2).

Úřední název výše uvedeného orgánu nebo orgánů:

.....

Kontaktní údaje:

(I) ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ A PODPIS

1. Případné další informace související s případem:

.....

2. Podpis vydávajícího orgánu nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah evropského vyšetřovacího příkazu odpovídá skutečnosti:

.....

Jméno:

Postavení (titul/slужеbní hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici)

(1) Má se za to, že vykonávající orgán splní formální náležitosti a postupy uvedené vydávajícím orgánem, ledaže by byly v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu.

(2) Tato možnost nezahrnuje pro orgány vydávajícího státu žádné pravomoci v oblasti vymáhání práva na území vykonávajícího státu.

PŘÍLOHA B

POTVRZENÍ O PŘEVZETÍ EVROPSKÉHO VYŠETŘOVACÍHO ROZKAZU

Tento formulář vyplní orgán vykonávajícího státu, který převzal níže uvedený evropský vyšetřovací příkaz.

(A) DOTČENÝ EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ

Justiční orgán, který evropský vyšetřovací příkaz vydal:

.....

Spisová značka:

.....

Datum vydání:

.....

Datum převzetí:

.....

(B) ORGÁN, KTERÝ EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ PŘEVZAL ⁽¹⁾

Úřední název příslušného orgánu:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul/slужебní hodnost):

.....

Adresa:

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

.....

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

.....

E-mail:

.....

Spisová značka:

.....

Jazyky, v nichž lze s tímto orgánem komunikovat:

.....

⁽¹⁾ Tento oddíl vyplní každý orgán, který evropský vyšetřovací rozkaz převzal. Tuto povinnost má orgán příslušný k uznání a výkonu evropského vyšetřovacího příkazu a případně ústřední orgán nebo orgán, který příslušnému orgánu příkaz předal.

(C) (PŘÍPADNĚ) PŘÍSLUŠNÝ ORGÁN, JEMUŽ BYL EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ PŘEDÁN ORGÁNEM UVEDENÝM V PÍSMENI B

Úřední název orgánu:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul/slужеbní hodnost):

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

.....

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

.....

E-mail:

.....

Datum předání

.....

(D) PODPIS A DATUM

Podpis:

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):